

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេដប្បន

សារៈសំខាន់បំបែននាយនពាក្យ «ម៉ោង» នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លៃ

Jeff Pippenger

2023-12-14

ពាក្យ «ម៉ោង»

ដដែលមានតម្លៃណាស់ក្នុងគម្ពីរសញ្ញាបាស់នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លៃ តែងតែមានការគូបជាប់ជានិច្ចនឹងការជំនុំជម្រះបុរាណមួយ។ នៅក្នុងជំពូកទីបី វាគឺជាឈ្មោះច្បាប់ចុងអែតិក្យ

ដោយផ្អែកលើសំខាន់ៗនៃសញ្ញាដដែលត្រូវបានគំណាងដោយ សាធារណៈ មសោក និងអាបខេនកេរ។

ក្នុងជំពូកទីបួន វាគឺជាឈ្មោះការមកដល់នៃការព្យាបាលរបស់សារបស់ទេវតាទីមួយ នៅឆ្នាំ 1798។ កាលដដែលពាក្យ «ម៉ោង» ត្រូវបានប្រើជាលើកទីពីរនៅក្នុងជំពូកទីបួន វាបានគំណាងឲ្យការបើកនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ នៅក្នុងជំពូកទីបួន ការប្រើពាក្យ «ម៉ោង» ទាំងពីរលើក គំណាងឲ្យបុគ្គលិកសាស្ត្រនៃសារបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ 1844។ បុគ្គលិកសាស្ត្រនោះ គឺជាបុគ្គលិកសាស្ត្រនៃផ្នែកលាន់ទាំងបួនពីរនៃវិវរណៈ ១០។ ផ្នែកលាន់ទាំងបួនពីរ ត្រូវបានគំណាងដោយការប្រើពាក្យ «ម៉ោង» ពីរដងនៅក្នុងជំពូកទីបួន ហើយដូច្នេះ ក៏គំណាងឲ្យបុគ្គលិកសាស្ត្រនៃទេវតាទីបីផងដែរ ចាប់ពីឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ច្បាប់ចុងអែតិក្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។

នៅក្នុងជំពូកទីបួន ពាក្យ «ម៉ោង» ក៏គំណាងឲ្យច្បាប់ចុងអែតិក្យដដែល ប៉ុន្តែការសង្កេត តម្រូវឲ្យយើងនាំចូលនូវគោលការណ៍ក្នុងការប្រើពាក្យនេះបន្តិចទៀត។ ក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺសហរដ្ឋអាមេរិក ដូចដែលបានបង្ហាញជាគំរូដោយទីបញ្ចប់នៃអាណាចក្រទីមួយនៃ ព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺហាប៊ីឡូន។ នៅក្នុងជំពូកទីបី ការសង្កេតតម្រូវឲ្យយើងសង្កេតឃើញទង់ក្នុងគុកភូមិ ប៉ុន្តែនៅក្នុងជំពូកទីបួន ការសង្កេតតម្រូវឲ្យយើងសង្កេតឃើញសារបស់បល្ល័យសារ និងការជំនុំជម្រះជាក់លាក់របស់គាត់ ទោះបីជាទេវតាទីបីផ្សេង ដានីយ៍លៃបានចូលមកក្នុងដំណើររឿង ដោយគំណាងជាគំរូដល់សញ្ញាទង់ក៏ដោយ។

នៅក្នុងច្បាប់ចុងអែតិក្យ «ម៉ោង» នៃការឧទ្ទិសថ្វាយរបស់ប្រើកូនសោរ និងសចក្ខីសុលាបរបស់បល្ល័យសារ ត្រូវបានគំណាងឡើង។ «ម៉ោង» ដដែលត្រូវបានគំណាងថាជាការបើកការជំនុំជម្រះនៅក្នុងជំពូកទីបួន សម្រាប់ទាំងការបើកការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ហើយក៏ សម្រាប់ទាំងការបើកការជំនុំជម្រះបុរាណបុគ្គលិកនៅក្នុងច្បាប់ចុងអែតិក្យផងដែរ។ មិនថាជាការបើកសៀវភៅនៃការជំនុំជម្រះនៅក្នុងទិសកុការៈនៅស្ថានសួគ៌នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ឬជាការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះដដែលនាំមកលើអ្នកទាំង ឡាយដែលបានបដិសេធសចក្ខីសុលាបនោះក្តី នៅឯការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះបុរាណបុគ្គលិកនៅក្នុងច្បាប់ចុងអែតិក្យ ការព្យាបាលអំពីការជំនុំជម្រះដដែលកំពុងខិតមកដល់ មិនថាបុរាណមួយក្នុងចំណោមទាំងពីរក្តី

ត្រូវបានគំរាមនោះក្នុងនាមនៃជំពូកទីបួន ដោយការប្រើពាក្យ “ម៉ោង”
ជាលើកដំបូង

ហើយការចាប់ផ្តើមពិតប្រាកដនៃការជំនុំជម្រះបុរាណមួយក្នុងចំណោមទាំងពីរ
ត្រូវបានគំរាមដោយការប្រើពាក្យ “ម៉ោង” ជាលើកទីពីរ នៅក្នុងជំពូកទីបួន។

ពាក្យរយៈពេលយូរណាស់ម្យ៉ាង «ម៉ោង» ដូចដែលដានីយ៍លែបានប្រើនោះ គឺថា វាជា
«ពហុអត្ថន័យ»។ ពហុអត្ថន័យ គឺជាពាក្យមួយដែលមានន័យមួយផ្សេងៗជាច្រើន
ដែលសុទ្ធតែអាចចាត់ទុកជាមុនគ្រប់គ្រងចំណងជើងដូចគ្នាមួយ។ ការប្រើពាក្យ
«ម៉ោង» ទាំងប្រាំដប់ដងរបស់ដានីយ៍លែ សុទ្ធតែសំដៅទៅលើការវិនិច្ឆ័យទោស ប៉ុន្តែមួយ
ៗនោះលើកឡើងអំពីទិដ្ឋភាពខុសៗគ្នានៃការវិនិច្ឆ័យទោសសងសឹករបស់ព្រះ
ដែលហៅថាការវិនិច្ឆ័យបុរាណបុត្រិករបស់ទ្រង់ ឬការវិនិច្ឆ័យសិរីអង្គកេរ្តិ៍របស់ព្រះ
ដែលក្នុងនោះទ្រង់កំពុងកំណត់ថា អ្នកណាម្នាក់ ឬមិននឹងមានសង្គតិ្តនោះ។
មិនថាជាការវិនិច្ឆ័យសិរីអង្គកេរ្តិ៍ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ឬការវិនិច្ឆ័យបុរាណបុត្រិកដែលចាប់ផ្តើមនៅពេលឆាប់មកដល់នៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យនោះ
ទេ ការវិនិច្ឆ័យទាំងពីរនេះសុទ្ធតែមានលក្ខណៈវិកលច្រើនជាដំណាក់កាល។
ការវិនិច្ឆ័យទោសសងសឹករបស់ព្រះ ឬការវិនិច្ឆ័យបុរាណបុត្រិករបស់ទ្រង់
ចាប់ផ្តើមនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
ហើយក៏បានឡើងជាដំណាក់កាលជាបន្តបន្ទាប់
ទីបំផុតដល់ការបិទបញ្ចប់ពេលវេលាបង្អស់របស់មនុស្សជាតិ
និងគ្រប់គ្រងច្បាប់គ្រប់គ្រងទាំងប្រាំពីរ។

ជំពូកទីបួន នៃសៀវភៅដានីយ៍លែ ប្រើពាក្យ “ម៉ោង”
ដើម្បីបង្ហាញអំពីការជំនុំជម្រះដ៏អធិបតីរបស់ព្រះ
ដូចដែលបានគំរាមដោយមរណភាពរបស់លោកស្រីសា
និងទីបញ្ចប់នៃភាពសាសន៍ដែលគាត់បានគ្រប់គ្រង។

នៅរំលោភដល់នោះ ម្យ៉ាងនៃនៃមនុស្សមួយបានលេចចេញមក
ហើយបានសរសេរនៅទល់មុខដងចង្កៀង លើហាយអេញដាងនៃស្តុកចេ;
ហើយស្តុកចេបានទុកយើងជូនកែនដៃដែលសរសេរនោះ។ ដានីយ៍លែ ៥:៥

ការជំនុំជម្រះបុរាណបុត្រិកចាប់ផ្តើមនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
ដែលត្រូវបានគំរាមដងដៃដោយការឧទ្ទិសប្រមាសរបស់ប្រើកូនសោ ប៉ុន្តែ «ម៉ោង» ន
ោះមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងការដោះស្រាយជនរបស់ព្រះក្នុងវិបត្តិដែលត្រូវបានបង្ក
ឡើងនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។ ការជំនុំជម្រះបុរាណបុត្រិកស្ថិតិស្រុកស្រែយានឡើយ
ហើយក៏លើសហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ ចាប់ផ្តើមនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ដដែលជា
«ម៉ោង» មួយដែលជានិមិត្តរូបនៃការជំនុំជម្រះនៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ។

ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយទៀតពីស្តុកចេស្តីថា៖ «បុរាណបុត្រិករបស់អញអើយ
ចូរនាំគ្នាចេញពីនាង ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកកាន់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហឃើតរបស់នាង
ហើយដើម្បីកុំឱ្យអ្នកកាន់គ្នាទទួលបានគ្រោះកាច់របស់នាង។
ដូច្នេះអំពើហឃើតរបស់នាងបានឡើងដល់ស្តុកចេស្តី
ហើយព្រះទ្រង់បាននឹកថាអំពើទុច្ចរិតរបស់នាង។
ចូរសងនាងវិញដូចជានាងបានសងដល់អ្នកកាន់គ្នា
ហើយចូរសងនាងជាទូទៅដោយការប្រព្រឹត្តិរបស់នាង;
ក្នុងពេលដែលនាងបានចាក់ពន្លឺនោះ ចូរចាក់ឱ្យនាងជាទូទៅ។»

នាងមានលើកតម្កល់ខ្លួន និងរស់នៅក្នុងស្ថានភាពក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងណា
ក៏ចូរឲ្យនាងទទួលការរំលោភ និងស្ថានភាពក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងនោះដែរ
ដូច្នេះនាងនិយាយនូវក្នុងចិត្តថា “ខ្ញុំអង្គុយជាមហាសត្វ
ខ្ញុំមិនមែនជាសត្វរឹមម៉ាយទេ ហើយខ្ញុំនឹងមិនបរិញ្ញាស្ថានក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងនោះឡើយ”។
ហេតុនេះហើយ គ្រោះកាចរបស់នាងនឹងមកដល់ក្នុងមួយថ្ងៃ គឺស្ថានភាពក្នុងស្ថានភាព
ស្ថានភាពក្នុងស្ថានភាព និងទុក្ខក្នុងស្ថានភាព ហើយនាងនឹងគ្រប់គ្រងដោយក្នុងស្ថានភាព
ដូច្នេះពុទ្ធិសម្មាសម្ពុទ្ធវិញនាង ទ្រង់មានប្រទានភាពខ្ពង់។
ហើយស្ថានភាពនាងនៃនេះ ដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន
និងរស់នៅក្នុងស្ថានភាពក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងណា នឹងយំស្រេច និងទ្រង់យំអំពីនាង
នាងពេញចិត្តយើងនូវការរំលោភរបស់នាង។ ពួកគេឈរនៅឆ្ងាយ
ដោយខ្លាចការរំលោភរបស់នាង ហើយនិយាយថា “អភ័ព្វណ្ណ! អភ័ព្វណ្ណ!
ក្នុងហឫទ័យនេះ ក្នុងដំណឹងនេះអើយ!
ដូច្នេះការនិយាយរបស់អ្នកមានមកដល់ក្នុងមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ”។ វិវរណៈ 18:4-10។

ចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន ដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន
ដល់នាងមានលក្ខណៈរឹតតែបន្តបន្ទាប់ផងដែរ ចាប់ផ្តើមនូវក្នុងស្ថានភាព «ម៉ោង»
ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន
គួរឲ្យមានហេតុផលចេញមកដោយទង់សញ្ញា។ នោះគឺថា «ម៉ោង» ដល់នាងជំនុំជម្រះមកលើ
«ទីក្នុងដំណឹងនេះ គឺហឫទ័យ»។ ការជំនុំជម្រះរបស់នាង ដល់នាងមានតំណាងដោយពាក្យ
«ម៉ោង» គួរឲ្យមានលក្ខណៈរឹតតែបន្តបន្ទាប់ផងដែរ ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន
គួរឲ្យមានហេតុផលចេញពីហឫទ័យ។

នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន ដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន
សាសន៍នៃនាងនឹងស្រដៀងនឹង ហើយនឹងមកដល់នាងនឹងមានសិរីរុងរឿង។
ហើយនាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន
ពុទ្ធិសម្មាសម្ពុទ្ធវិញនាង ទ្រង់មានប្រទានភាពខ្ពង់។
ដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន ដល់នាងមានលក្ខណៈរឹតតែបន្តបន្ទាប់ផងដែរ
ពីហឫទ័យ ពីស្មារតី ពីអាការៈ ពីសីលធម៌ និងពីក្រមខ្មាំងនៃមុន។
ហើយនាងនឹងលើកទង់សញ្ញាមួយសម្រាប់បណ្តាញគាត់សាសន៍
ហើយនឹងប្រមូលពួកអ្នកស្រាវជ្រាវដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន
និងប្រមូលពួកយូដាដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន អសោយ 11:10-12។

នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន ដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន 1844
ពុទ្ធិសម្មាសម្ពុទ្ធវិញនាង ទ្រង់មានប្រទានភាពខ្ពង់។
គួរឲ្យមានលក្ខណៈរឹតតែបន្តបន្ទាប់ផងដែរ ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន
«ពុទ្ធិសម្មាសម្ពុទ្ធវិញនាង ទ្រង់មានប្រទានភាពខ្ពង់។
ដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន ដល់នាងមានលក្ខណៈរឹតតែបន្តបន្ទាប់ផងដែរ
«ហេតុផល» មុននឹងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន
«ប្រសាសន៍ស្រដៀងនឹង» ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន
ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន។

ទ្រង់នឹងផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន ដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន
«ពួកដល់នាងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ថាន ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន»
ហើយដល់នាងមក «ពីផ្ទះទាំងបួននៃនេះ» នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន
នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន ដល់នាងចាប់ផ្តើមនូវការនិយាយនូវសហយស្ថាន វិវរណៈ

ជំពូក ១១ ដលៃឆ្នលងកាត់ជុលងឆ្នអឹងសុលាប់ និងសង្កតរបស់អសេគោល។

“ម៉ោង” ដលៃការជំនុំជម្រះបុរតិបត្តិចាប់ផ្តើមសម្រាប់ “ហាប៊ីឡូន” គឺជា “ទីក្រុងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួក” នោះ គឺជាយ៉ាងដូចគ្នានឹង “ម៉ោង” នៃ “ការរុញជួយដីដ៏ធំ” ក្នុង វិវរណៈ ជំពូក ១១ ផងដែរ។ ការជំនុំជម្រះបុរតិបត្តិរបស់ព្រះចាប់ផ្តើមនៃ “ម៉ោង” នោះ ព្រោះនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ មានមនុស្សសប្បុរសព្រំព័ន្ធនាក់គ្នាសម្រាប់នៃក្នុង “ម៉ោង” នៃការរុញជួយដីនោះ។ មនុស្សសប្បុរសព្រំព័ន្ធនាក់នោះ គួរមានតំណាងដោយ “បុរសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួកប្រៃសណីយ៍” របស់ នប្បិក្ខនសោរ ដលៃមានសុលាប់ ខណៈពេលនោះ សាធុរក៍ មសោក និង អបខេនកេរ្តិ៍ ចូលទៅក្នុងឡក្នុងដី ដលៃគួរមានកម្មដលៃ “បុរសព័ន្ធដង” លើសពីធម្មតា។ នៅក្នុងបដិវត្តន៍ហាវង “បុរសព័ន្ធនាក់” នោះ តំណាងឲ្យព្រះរាជវង្សសនប្បវេណីហាវង ឬក៏បុរសខ្ពង់ខ្ពស់ពួកប្រៃសណីយ៍។ មិនត្រឹមតែ ប៉ុន្តែ គួរមានសម្រាប់នៃក្នុងជំពូក ៥ ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ក្នុងទីពេលស្ថិតក៏គួរមានបំផុតព្រះវង្ស “ម៉ោង” នៃច្បាប់ចុងអោទិក្យ ចាប់ផ្តើម ការបៀតបៀនដលៃគួរមានតំណាងដោយបុរសសុគរុរបស់ព្រះគួរមានបោះចូលទៅក្នុង ឡក្នុងដី ប៉ុន្តែក៏សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះបុរតិបត្តិរបស់ព្រះលើទីក្រុងដ៏ធំ ហាប៊ីឡូន ផងដែរ។

វាក៏ជាពេល «ម៉ោង» នៃការរុញជួយដីដ៏ធំក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ផងដែរ គឺនៃពេលឆ្នអឹងដលៃផ្តល់សុលាប់ ដលៃគួរមានសត្វមកពីជម្រកអបុប្ផរមាសសម្រាប់នៃតាមផ្សារ គួរមានលើកឡើងទៅសុចានស្លឹក ជាសញ្ញាទង់មួយ។ នៅទីនោះផងដែរ វាជា «ម៉ោង» ដលៃ ដលៃរទេនាទីបី ដលៃក៏ជាគូរទើបុរាណ គួរមានផ្តល់ឡើង។ គូរទើបុរាណ គឺជារទេនាទីបី ហើយគោលបំណងនៃគូររទេនាទីបីគួរមាននោះ មិនមែនត្រឹមតែនៃការជំនុំជម្រះមកលើអ្នក ក្នុងដលៃបង្កឲ្យគោរពបូជាចុងអោទិក្យប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ដលៃមិច្ឆាបិដ្ឋបណ្ឌិតជាតិសាសន៍ខឹងផងដែរ។ រទេនាទីបី គូរទើបុរាណ និងការផ្តល់ឲ្យបណ្ឌិតជាតិសាសន៍ខឹង ទាំងអស់សុទ្ធតែជានិមិត្តសញ្ញា ដលៃនិយាយអំពីគ្នាទីព្យាករណ៍របស់អ្វីសុលាម ហើយទាំងអស់គួរមានដាក់នៃក្នុង «ម៉ោង» នៃការរុញជួយដីដ៏ធំ។

រួចពួកគេមានឡើងមួយយ៉ាងធំពីសុចានស្លឹក មកកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរឡើងមកទីនេះ»។ ហើយពួកគេមានឡើងទៅសុចានស្លឹកក្នុងពពកមួយ ហើយសត្វរបស់ពួកគេមានយំពួកគេ។ នៅម៉ោងដលៃនោះក៏មានរុញជួយដីយ៉ាងធំមួយ ហើយមួយភាគដប់នៃទីក្រុងមានដួលរលំ ហើយក្នុងរុញជួយដីនោះ មនុស្សសប្បុរសព័ន្ធនាក់គ្នាសម្រាប់។ ហើយអ្នកដលៃនៃសេវាស័យខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយថ្វាយសិរីល្អអដល់ព្រះនៃសុចានស្លឹក។ រទេនាទីពីរមានក្នុងផ្នែកនៃហើយ ហើយមិច្ឆាបិដ្ឋ រទេនាទីបីកំពុងមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ហើយទេវតាទីបុរាណគួរ ហើយមានសំឡេងយ៉ាងធំនៃសុចានស្លឹក ពោលថា៖ «នគរទាំងឡាយនៃលោកិយនេះ មានក្រុលយជានគររបស់ព្រះអម្ពចាស់នៃយើង និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ចចុះទៅ»។ ហើយពួកចាស់ទុំមកប្លែនប្លែ ដលៃអង្គុយនៃចំពោះព្រះលើបល្ល័ង្ករបស់ខ្លួន មានក្បាបមុខចុះ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះ ដោយពោលថា៖ «ឱព្រះអម្ពចាស់ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់យ៉ាងអើយ យើងខ្ញុំអរព្រះគុណទ្រង់

ជាព្រះដល់គង់នៅ ហើយបានគង់នៅ ហើយនឹងយាងមក
ពីព្រះនោះទ្រង់បានយកប្អូនធានាព័ន្ធជំរប់ទ្រង់មកប្រើ ហើយបានសោយរាជ្យ។
ហើយសាសន៍ទាំងឡាយបានខឹងសម្បហា ហើយសច្ចក្តីក្បែរបានរស់ទ្រង់បានមកដល់
និងពលរដ្ឋនៃសុសសុលាប័ ដើម្បីបិទបញ្ចប់ក្បែរបានជំនុំជម្រះ
ហើយដើម្បីបិទបញ្ចប់បុរាណរដ្ឋានដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរា
និងពួកបរិសុទ្ធន ដល់អស់អ្នកដល់ក្រៅខ្មោចព្រះនាមទ្រង់ ទាំងក្នុងទាំងធំ
ហើយដើម្បីបិទបញ្ចប់អស់អ្នកដល់បំផុសផុលនៃដី។ វិវរណៈ 11:12-18។

ឆ្លងសុលាប័របស់អសេគោលឡើងទៅ «សុចានស្ម័គ្រក្នុងពពកមួយ; ហើយ «សត្វ»
របស់ពួកគេមើលឃើញ «ពួកគេ» នៅក្នុង «ម៉ោង»
ដល់តន្ត្រីរបស់និប្បិកនសោរចាប់ផ្តើមលង ហើយស៊ីពស្មោលនៃឡើងចាប់ផ្តើមច្រៀង
ហើយអីស្រាអែលក្របត់សាសនាចាប់ផ្តើមវា។
អីស្រាអែលក្របត់សាសនាកំពុងតែណាងឲ្យពុយកាវីក្នុងក្រណាត់
ស្តេចនិប្បិកនសោរគឺជាគាត ហើយស៊ីពស្មោលនៃឡើងគឺជាសត្វសាហាវ។
ការរំនះត្រូវបានបង្ហាញដោយពួកហោរារបស់ហាអាល់ និងពួកហោរារបស់ព្រះព្រឹក្សា
ក្នុងរឿងរបស់អលើយ៉ា។ វាក៏ត្រូវបានបង្ហាញផងដែរ ដោយការរំរបស់សាឡាម
ក្នុងស៊ីរីរបស់ហាម៉ាខាស។ ហាអាល់គឺជាព្រះបុរសក្នុងក្រណាត់
ហើយអាសថាត្រីគឺជាពួកហោរារបស់ព្រះព្រឹក្សា ដល់ជាទេវតាសត្វមួយ។ រួមគ្នា
ពួកគេតែណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃព្រះវិហារ (សត្វ) និងរដ្ឋ (បុរស)។ រួមគ្នា
ពួកគេតែណាងឲ្យពុយកាវីក្នុងក្រណាត់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក។ សាឡាមសេម្កតាល់ថា
ពុយកាវីក្នុងក្រណាត់នោះគឺជាកូនស៊ីរីរបស់រ៉ូម
ដល់រូបភាពរបស់នាងគឺជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃព្រះវិហារ
និងរដ្ឋនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។

ហេតុនេះហើយ នៅពេលនោះ មានពួកខាល់ដើម្បីចំនួនបានចូលមកជិត
ហើយចោទប្រកាន់ពួកយូដា។ ពួកគេបានទូល
និងនិយាយទៅកាន់ស្តេចនិប្បិកនសោរថា៖ «បពិត្រព្រះមហាក្សត្រ
សូមទ្រង់មានព្រះជន្មមួយនិយាយ។ បពិត្រព្រះមហាក្សត្រ ទ្រង់បានចេញព្រះរាជក្រឹត្យមួយថា
មនុស្សគ្រប់រូបណាដែលជួបឡើងគ្នា ខុស ពិណ្ឌ សាក្សី លាងឆ្អឹង និងឧបសគ្គ
ព្រមទាំងក្នុងគ្រប់មុខ នោះត្រូវក្រាបចុះ ហើយថ្វាយបង្គំប្រមាសនោះ។
ហើយអ្នកណាដែលមិនក្រាបចុះ និងមិនថ្វាយបង្គំ
នោះត្រូវបោះចូលទៅក្នុងកណ្តាលឡក្នុងដីដល់កំពុងឆេះយ៉ាងសន្ទុះសន្ទុះ។
មានពួកយូដាមួយចំនួន ដល់ទ្រង់បានតាំងឲ្យគ្រប់គ្រងកិច្ចការនៃគេហប្រឹទ្ធន
គឺសាដ្កាក់ មសោក និងអាបឌេនកេរោ។ បុរសទាំងនេះ បពិត្រព្រះមហាក្សត្រ
មិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះទ្រង់ទេ។ ពួកគេមិនបម្រើព្រះរបស់ទ្រង់ឡើយ
ហើយក៏មិនថ្វាយបង្គំប្រមាសដល់ទ្រង់បានតាំងឡើងនោះដែរ»។ ដានីយ៉ែល ៣:៨-១២។

នៅក្នុង «ម៉ោង» នោះ សត្វរបស់ សាដ្កាក់ មសោក និងអាបឌេនកេរោ បានឃើញថា
ពួកគេបានបដិសេធមិនទទួលសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ ហើយបន្ទាប់មក
ពួកគេបានទូលស្តេចដល់ស្តេចឲ្យអនុវត្តកិច្ចការខុសប្រក្រតីនៃគេហប្រឹទ្ធន
«ម៉ោង» នោះ ចាប់ផ្តើមអាទិត្យ
ដល់ជាការញ្ជ័រញ្ជួយដល់បុរសមុខនឹងសត្វសាហាវនៃដីនៃដី (ការញ្ជ័រញ្ជួយដី) កំហឹង
និងសច្ចក្តីព្រះព្រះនោះរបស់និប្បិកនសោ ត្រូវបានសម្តែងឡើង។

នោះសូតចេញប្លែកនូវសោរ ក្នុងសចក្ខីកំហឹង និងសចក្ខីក្រវោធរបស់ទ្រង់
បានបញ្ញត្តិឲ្យនាំសាឡាត់ មសោក និងអាបខេនកេរោមក។
រួចគេនាំបុរសទាំងនេះមកនាំចំពោះសូតចេ។ ដានីយ៍លែ ៣:១៣។

ការបៀតបៀនដល់គូរមានអនុវត្តបុរសទាំងនឹងសាក្សីទាំងពីររបស់ពួកគេ (Shadrach, Meshach និង Abednego) នោះ
គូរមានអនុវត្តឡើងនូវពេលវេលាដែលពួកគេបេសិសធម៌និក្ខបបុរសបង្ក ឬដូចដែលវិវរណៈ
ជំពូក ១១ កំណត់សម្គាល់ថា—ពួកគេឈរនៅលើដីដើមរបស់ខ្លួន។

ហើយគូរោយពិបិដ្ឋនៃនុល្លៈ ព្រះវិញ្ញាណនៃវិវរណៈមានចូលមកក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេក៏ឈរលើដីដើមរបស់ខ្លួន;
ហើយសចក្ខីក៏យុទ្ធជាខ្លាំងឡើងឲ្យបានច្បាស់មកលើអស់អ្នកដែលបានឃើញពួកគេ។
ហើយពួកគេបានឮសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងមួយពីស្ថានសួគ៌ និយាយមកកាន់ពួកគេថា
ចូរឡើងមកទីនេះ។ ហើយពួកគេបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ក្នុងពពកមួយ;
ហើយសត្វរបស់ពួកគេក៏បានឃើញពួកគេ។ វិវរណៈ 11:11, 12។

ដោយមិនព្រមក្របខ័ណ្ឌបង្ក ពួកគេឈរនៅលើដីដើមរបស់ខ្លួន
ដូចជាកងទ័ពខ្លាំងក្លារបស់អសេតោល។ ពួកគេឈរយ៉ាងរឹងមាំ នៅពេលដែលពួកគេទទួល
ហើយបន្ទាប់មកបុរសសាសនាបោះត្រា
ដល់គ្នាបុរសទាំងនឹងការបង្កើតសម្ព័ន្ធនាគារសាសនាចក្រ និងរដ្ឋបន្តសហរដ្ឋអាមេរិក
ហើយពួកគេមានអំពើច្បាប់ចុងអែទិក្យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះហើយបញ្ជាក់ថា
ការវិនិច្ឆ័យសីលធម៌របស់ពួកគេជាមុនជាងគេនឹងគូរមានសម្រេចតាមរយៈសាសនាអ៊ីស្លាមនៃ
ទនាទីបី។ សាសនាស្មើគ្នានៅពាក់កណ្តាលអធិក្រម គូរមានតំណាងដោយ «អាថ៌កំបាំង»
ដល់គូរមានបរិក្ខេបសម្រាប់ដល់ដានីយ៍លែនៅក្នុងជំពូកទីពីរ
ហើយនៅពេលដែលបុរសជនរបស់ពួកគេជាមុនចាស់នៅចុងក្រោយ
ចាក់ឬសយ៉ាងមាំមួននៅក្នុង «សចក្ខីពិត» នោះ ពួកគេមិនអាច
ហើយក៏នឹងមិនគូរមានរញ្ជួយដោយការរញ្ជួយដីដល់នោះឡើយ។

«ការងារនៅ Battle Creek មានលំដាប់ដូចគ្នា។
មេដឹកនាំនៅក្នុងសុចរិតសុខាភិបាលបានលាយឡំជាមួយអ្នកមិនជឿ
ដោយអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេចូលរួមក្នុងក្រុមប្រឹក្សារបស់ខ្លួន តាមកម្មវិធីមួយ
ឬមួយផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែវាប្រែប្រួលដូចជាចេញទៅផ្ទៃការដោយបិទភ្នែក។ ពួកគេខ្មោច
ការយល់ដឹងច្បាស់លាស់ដើម្បីបិទភ្នែកនូវអ្វីដែលនឹងផ្ទុះឡើងលើដីនៃពេលវេលា
បាន។ មានវិញ្ញាណនៃការអស់សង្ឃឹម នៃសេដ្ឋកិច្ច និងការបង្កបង្កើន
ហើយវិញ្ញាណនោះនឹងកើនឡើងរហូតដល់ចុងបញ្ចប់បំផុតនៃកាលកំណត់។ ដរាបណា
បុរសសុគរ្តរបស់ពួកគេគូរមានបោះត្រានៅលើផ្ទៃសរសៃរបស់ពួកគេ—វាមិនមែនជាគុណ
ឬសញ្ញាណមួយដែលអាចមើលឃើញបានទេ
ប៉ុន្តែវាជាការតាំងជាប់មាំមួនក្នុងសចក្ខីពិត ទាំងផ្ទុកកែបញ្ញា និងផ្ទុកកែវិញ្ញាណ
ដូចនេះពួកគេមិនអាចគូរវិវរណៈ—ដរាបនោះឯង
ពេលដែលបុរសសុគរ្តរបស់ពួកគេគូរមានបោះត្រា និងគូររៀបចំសម្រាប់ការរញ្ជួយ
នោះវានឹងមកដល់។ តាមពិត វាបានចាប់ផ្តើមរួចហើយ។ ឥឡូវនេះ
ការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេកំពុងស្ថិតលើដីនៃដី ដើម្បីបិទភ្នែកការព្រមានដល់យើង
ដើម្បីបិទភ្នែកយើងបានដឹងអំពីអ្វីដែលកំពុងនឹងមកដល់»។ Manuscript Releases, volume
10, 252.

និងអាបដេនហេត្ថោ។ ដូចនេះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលបញ្ជាឲ្យយកមុដៅឡក្នុងរំពងនោះឲ្យខ្ពស់ជាងធម្មតាបុរាណដែរ។

ទ្រង់ក៏មានបញ្ជាដល់បុរសខ្ពស់ជាងពួកប្រែផុតដដែលមាននៅក្នុងកងទ័ពរបស់ទ្រង់ឲ្យចងសាដុរាក់ មសោក និងអាបដេនហេត្ថោ

ហើយបោះពួកគេចូលទៅក្នុងឡក្នុងរំពងដ៏ធំនេះសន្មតថាសន្មតទៅនោះ។ រួចមកបុរសទាំងនេះត្រូវបានចងទាំងសម្បូលរៀកបំពាក់ក្បាល ខ្នង ម្នាក់

និងសម្បូលរៀកបំពាក់ផ្ទៃដទៃរបស់ពួកគេ

ហើយត្រូវបានបោះចូលទៅក្នុងឡក្នុងរំពងដ៏ធំនេះសន្មតថាសន្មតទៅនោះ។ ដូចនេះដោយព្រះព្រះបញ្ជាជាប់ស្មោះត្រង់មានភាពបន្ទាន់

ហើយឡក្នុងរំពងក្នុងខ្ពស់លើសលប់

អណ្តាតក្នុងរំពងមានសម្បូលបុរសទាំងនោះដដែលនាំសាដុរាក់ មសោក និងអាបដេនហេត្ថោឡើងទៅ។ ហើយបុរសទាំងបីនេះ គឺសាដុរាក់ មសោក និងអាបដេនហេត្ថោ បានដួលចុះទាំងត្រូវចង

នៅក្នុងឡក្នុងរំពងដ៏ធំនេះសន្មតថាសន្មតទៅនោះ។ នាពេលនោះ

ស្ថិតចេញប្លែកនោះមានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្ពស់ ក៏ក្បាលឡើងដោយបុរសប្រាប់

ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកទីប្រឹក្សារបស់ទ្រង់ថា

«តើយើងមិនបានបោះមនុស្សស្រីនាក់ទាំងត្រូវចង ចូលទៅក្នុងឡក្នុងរំពងទេឬ?»

ពួកគេទ្រង់ឆ្លើយស្ថិតថា «ពិតមែនហើយ បពិត្រស្ថិតចេញ»។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតបទៀតថា «មើល! យើងយំព្រមនូវស្រីបួននាក់

មិនបានជាប់ចំណងទៀតទេ កំពុងដើរនៅក្នុងឡក្នុងរំពង

ហើយពួកគេមានរបួសអ្វីសោះឡើយ; ហើយរូបរាងរបស់អ្នកទីបួន

ស្រដៀងនឹងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ»។ ដានីយ៉ែល ៣:១៩-២៥។

សាក្សីទាំងពីរ ដដែលត្រូវបានគំរាមដោយ សាដុរាក់ មសោក និងអាបដេនហេត្ថោ នោះនឹងត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា ហើយបន្ទាប់មក គ្មាននោះនឹងត្រូវបានយំព្រម។

«កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលលោកិយអំពីអំពើហិង្សា អំពីសេចក្តីសង្វេគ និងអំពីការជំនុំជម្រះ។ លោកិយអាចត្រូវបានព្រមានបានតាមរយៈការយំព្រមនូវកងលែងច្រើនស្រីពិត

ត្រូវបានក្រៃបរិសុទ្ធដោយសេចក្តីពិត

ដោយបុរសវិវត្តតាមគោលការណ៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងបរិសុទ្ធ ដោយបង្ហាញយ៉ាងខ្ពស់និងលើកតម្កើងនូវបន្ទាត់នៃការបង្កើតរាងពួកអ្នកកងលែងតាមព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងពួកអ្នកកងលែងជាងលើព្រះបញ្ញត្តិទាំងនោះក្រោមដើមរបស់ខ្លួន។

ការក្រៃបរិសុទ្ធដោយព្រះវិញ្ញាណ

បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវភាពខុសគ្នារវាងពួកអ្នកកងលែងមានត្រូវរបស់ព្រះ

និងពួកអ្នកកងលែងក្នុងស្រែម្នាក់ក្នុងក្រុនយុទ្ធ។ នៅពេលការសាកល្បងមកដល់នោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា សញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវគឺជាអ្វី។

វាគឺជាការកាន់កាប់អែតិក្យ។ អស់អ្នកកងលែង បន្ទាប់ពីបានឮសេចក្តីពិតហើយនៅតែបែនចិត្តចាត់ទុកចុងនេះថាបរិសុទ្ធ

នោះកំពុងតែទទួលសញ្ញារបស់មនុស្សសន្តិវិធី

ដដែលបានគិតថានឹងផ្តល់បុព្វលាភ និងកុរិយវិស័យ។ Bible Training School, December 1, 1903.»

នៅពេលចាប់ផ្តើមអែតិក្យត្រូវបានអនុវត្តសហគមន៍អាមេរិកនិងដាក់ទៅក្នុងអង្គការសហប្រជាជាតិ

ដើម្បីបិទមុខចិត្តច្បាស់ការព្យាករណ៍របស់នាង។
នាងត្រូវបោះកបញ្ជូនទៅពិភពលោកដោយអពុភូតហេតុទាំងនោះដល់នាងបុរេពិភព
ដូចដែលបានកំណត់ដោយរបស់សាធារណៈ
ខណៈដែលនាងកំពុងរាំរាំនៃការបោះកបញ្ជូនទៅនោះ
សុភវិពល្យោគនៃទិវាសន្តិភាពកំពុងចម្រើនបន្តិចម្តងៗរបស់នាង
ហើយរង់ចាំរាល់របស់នៃប្លែកនៃសេរីនឹងលង់កន្ទុក។
សហរដ្ឋអាមេរិកនាំមុខក្នុងការបង្កើនឱកាសពិភពលោកទទួលយកបទចម្រៀងនោះ
ហើយក្រុមបង្កើនបង្កើននូវមុខរបររបស់នាងនោះ។

ខ្ញុំព្រមទទួលយកវិញសត្វមួយទៀតឡើងមកពីផែនដី; វាមានសុភវិពល្យោគ ដូចជាកូនចម្រៀម
ហើយវាសិរិយាដូចជានាគ។ វាប្រើអំណាចទាំងអស់របស់វាស្រាប់តែមួយនឹងចំពោះមុខវា
ហើយផ្ទុកឱ្យផែនដី និងអស់អ្នកក្នុងលោកនៃលើផែនដីនោះ ច្បាស់បង្កើនសត្វមួយ
ដល់ប្រសព្វសុភវិពល្យោគរបស់វាបានជាស្របច្បាប់។ វាផ្ទុកការអស្ចារ្យយ៉ាងធំ
ដល់ចំណុចផ្ទុកឱ្យផែនដីចុះពីស្ថានសួគ៌មកលើផែនដី
នៃចំពោះមុខមនុស្សទាំងឡាយ។ ហើយវាបញ្ជូនទៅអស់អ្នកក្នុងលោកនៃលើផែនដី
ដោយសារការអស្ចារ្យទាំងនោះ ដល់វាមានអំណាចផ្ទុកឱ្យចំពោះមុខសត្វនោះ
ដោយប្រាប់អស់អ្នកក្នុងលោកនៃលើផែនដី
ឱ្យផ្ទុកឱ្យបំណកមួយសម្រាប់សត្វដែលមានប្រសព្វដោយដាវ ហើយនាំវាទៅ
ហើយវាមានអំណាចឱ្យដង្ហើមជីវិតដល់បំណករបស់សត្វនោះ
ដើម្បីបិទមុខរបស់បំណករបស់សត្វនោះអាចនិយាយបាន
ហើយផ្ទុកឱ្យអស់អ្នកក្នុងលោកមិនព្រមច្បាស់បង្កើនបំណករបស់សត្វនោះ
ត្រូវសម្រាប់។ ហើយវាបង្កើនមនុស្សទាំងអស់ ទាំងកូនទាំងធំ ទាំងអ្នកមានទាំងអ្នកកុរ
ទាំងអ្នកកសិករទាំងអ្នកជាប់បម្រើ
ឱ្យទទួលសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃលើផែនដីស្រស់ស្អាតរបស់ខ្លួន ឬនៃលើផែនដីសរុបរបស់ខ្លួន;
ហើយមិនឱ្យអ្នកណាម្នាក់អាចទិញឬលក់បានឡើយ
លើកលែងតែអ្នកដែលមានសញ្ញាសម្គាល់ ឬឈ្មោះរបស់សត្វនោះ
ឬលើខ្លួនឈ្មោះរបស់វា។ នៅទីនេះមានបុរាណវិញ។ អ្នកណាដែលមានយោបល់ចំណេះ
ច្នៃគណនាលើរបស់សត្វនោះចុះ ពីព្រោះវាជាលើខ្លួនមនុស្សម្នាក់;
ហើយលើខ្លួនរបស់វាគឺ បុរាណវិញ។ វិវរណៈ 13:11-18។

អបេសបន្តនៅក្នុងថ្ងៃក្រោយ កំណត់ឱ្យពិភពលោក
(នៃពិភពលោកស្ថិតក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ) ប៉ុន្តែមែន «វាទេនា»
មួយ (ជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាអ៊ីស្លាម) ដែលត្រូវបានប្រកាសប្រឆាំងនឹងអ្នកទាំងនោះ
(សហរដ្ឋអាមេរិក) ដល់បង្កើនវាអបេសបន្តដើម្បីបិទមុខ។
នៃពិភពលោកអ្នកមានតម្លៃប្រើនាក់ត្រូវបានបោះចូលក្នុងឡក្នុងលើផែនដី
ហើយក្រុមបង្កើនសញ្ញាសម្រាប់ពិភពលោក
នោះឡក្នុងលើផែនដីមិនមែនជាឡក្នុងលើផែនដីរបស់ប្លែកនៃសេរីពិតប្រាកដទេ។

វាទេនាដល់អស់អ្នកក្នុងលើផែនដីចុះទៅអបេស ដើម្បីបិទមុខនៃរកដង្ហើម ហើយពឹងផ្អែកលើសេរី
ទុកចិត្តលើទេវចម្រើន ពីព្រោះវាមានច្បាស់ និងលើអ្នកជិះសេះ
ពីព្រោះពួកគេមានកម្លាំងខ្ពស់ណាស់
តែពួកគេមិនមើលទៅកាន់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធជនអ៊ីស្លាមលើ
ហើយក៏មិនសូវងាយរកព្រះយេស៊ូវផង! ទោះយ៉ាងណា ព្រះអង្គគឺមានបុរាណវិញផងដែរ
ហើយនឹងនាំមកនូវសេចក្តីអាក្រក់ មិនដកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គគឺប្រវត្តិវិញឡើយ

តែព្រះអង្គគឺនឹងក្រវោកឡើង ទាស់នឹងវង្សសត្រូវរូបរបស់ពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
និងទាស់នឹងជំនួយរបស់ពួកអ្នកដដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត។ ឥឡូវនេះ
ជនជាតិអស្ថិរគ្រាន់តែជាមនុស្សស មិនមែនជាព្រះទេ
ហើយសេចក្តីរបស់ពួកគេគឺជាសាច់ឈាម មិនមែនជាវិញ្ញាណទេ។
កាលណាព្រះយេស៊ូវលាតព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ ចេញ អ្នកដដែលជួយនឹងដួល
ហើយអ្នកដដែលគួរឲ្យមានជ័យក៏នឹងដួលដែរ ហើយពួកគេទាំងអស់នឹងវិនាសជាមួយគ្នា។
ដុបិត ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលមកខ្សែដូចនេះថា៖ ដូចសត្រូវគ្រោះ
នឹងកូនគ្រោះដែលគ្រហឹមលើចំណីរបស់វា
កាលណាព្រះអង្គក៏ដូចជាច្បាប់នៃគ្រូបង្រៀនហៅឲ្យមកទាស់នឹងវា
វាមិនខ្លាចសំឡេងរបស់ពួកគេទេ
ហើយក៏មិនបន្ទាបខ្លួនដោយសារសំឡេងច្បាប់របស់ពួកគេទេ ដូចនេះដែរ
ព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារនឹងយាងចុះមក ដើម្បីបិទបាំងសម្បត្តិស៊ីយ៉ូន
និងសម្បត្តិស៊ីយ៉ូនរបស់វា។ ដូចជាសត្រូវបក្សស៊ីដែលហើរលើ ដូចនេះដែរ
ព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារនឹងការពារក្នុងយូសាឡឹម; ព្រះអង្គគឺនឹងការពារ
ហើយនឹងរំដោះវា; ព្រះអង្គគឺនឹងឆ្លងកាត់ ហើយនឹងរក្សាវាទុក។
ចូររំលឹកក្រពះអង្គគឺវិញ
អ្នកដដែលកូនចៅអីស្រាអែលបានបះបោរយ៉ាងផុសផុលចំពោះព្រះអង្គ។ ដុបិត
នោះថ្ងៃនៃនោះ មនុស្សគ្រប់គ្នានឹងបោះចោលរូបព្រះប្រាក់ និងរូបព្រះមាសរបស់ខ្លួន
ដដែលដៃរបស់អ្នកកាលគ្នាបានជួបនឹងសម្បត្តិស៊ីយ៉ូនជាអំពើហាប។ រួចមក
អាស៊ីនឹងដួលដោយដាវ មិនមែនដោយដៃប្រុសខ្មាំងពួកម៉ែនាក់ទេ; ហើយដាវ
មិនមែនរបស់មនុស្សទាបទន់ម្នាក់ទេ នឹងលេបគ្រហែងទ្រង់; តែគាត់នឹងរត់ចេញពីដាវ
ហើយយុវជនរបស់គាត់នឹងគ្រូបង្រៀនយុវជន។ គាត់នឹងឆ្លងទៅកាន់ទីម្ចាស់របស់ខ្លួន
ដោយសារការភ័យខ្លាច ហើយមនុស្សតិរច្ឆានរបស់គាត់នឹងភ័យខ្លាចដោយសារទង្គិច
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ ដែលមានក្នុងចំណោមព្រះអង្គគឺនោះស៊ីយ៉ូន
និងឡូតូលីងរបស់ព្រះអង្គគឺនោះយូសាឡឹម។ អសោយ 31:1-9។

យូសាឡឹមគឺជាគុកក្នុងចំណោមពិភពលោកនឹងសម្បូនដោយមរិយន្តរណ៍កាន់
ហើយពួកគេនឹងយឺតយ៉ាវបុរសប្អូននាក់កំពុងដើរនោះក្នុងនោះ។

នប្បិកុនសោរក៏ចូលទៅជិតមាត់ឡូតូលីងដែលនេះយ៉ាងសន្តិសុខនោះ
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា សាដ្កាក់ មសោក និងអាបខេនកេរោ
អ្នកបម្រើរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតអើយ ចូរចេញមក ហើយចូរមកទីនេះ។ នោះសាដ្កាក់
មសោក និងអាបខេនកេរោក៏ចេញមកពីកណ្តាលភូមិ។ ហើយពួកមហាសន្តិយ៍
ពួកអភិបាល ពួកមហេន្ទ្រជាការ និងពួកទីប្រឹក្សារបស់ស្តេច ដែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នា
បានយឺតយ៉ាវបុរសទាំងនេះ ដែលភូមិមានអំណាចលើបកាយរបស់គេសោះ
ទាំងសកម្មភាពសរសៃក្បាលរបស់គេមិនគួរឲ្យមាននរណាដណ្តើម
សម្បូនភ្លេចបំបាក់របស់គេមិនបានផុតស្រេច
ហើយកុលីនភូមិក៏មិនបានជាប់លើកឡើងឡើយ។
នោះនប្បិកុនសោរក៏មានព្រះបន្ទូលថា សូមឲ្យព្រះនសាដ្កាក់ មសោក
និងអាបខេនកេរោ ទទួលបានព្រះពរ ជាព្រះដែលបានចាត់ទុកការបង្កើនមក
ហើយបានរំដោះអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ដែលទុកចិត្តលើទ្រង់
ហើយបានប្រព្រឹត្តបន្ទូលរបស់ស្តេច និងបានប្រគល់រូបកាយរបស់ខ្លួន
ដើម្បីបិទបាំងបម្រើ ឬថ្វាយបង្គំព្រះណាមួយ ក្រៅពីព្រះរបស់ខ្លួនឡើយ។ ដានីយ៍លែ
3:26-28។

បន្ទាប់មក នប្បើកុនសោរ មានចេញក្រឹត្យមួយទៀត។
ក្រឹត្យនោះជានិមិត្តរូបនៃក្រឹត្យចុងក្រោយនៃចុងក្រោយ។
ទ្រង់មានចេញក្រឹត្យបុរាណជិតមួយ
ដដែលក្នុងការប៉ុនប៉ងដ៏ទន់ខ្សោយរបស់ទ្រង់ដើម្បីលើកតម្កល់ពីព្រះនៃស្ថានសួគ៌
នោះតាមពិតទៅជានិមិត្តរូបនៃក្រឹត្យបុរាណជិតនៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។
នប្បើកុនសោរ ដដែលគំណាងឲ្យស្ថិតចម្លងអង្គនៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
គឺជានិមិត្តរូបនៃស្ថិតចម្លងដប់របស់នាគ
ដដែលបុរាណិកអំពីសហាយសម្បត្តិជាមួយសុភវិស័យស្វាយន្ទ្រីម។
ក្រឹត្យបន្ទាប់នៃក្នុងសណ្ឋានយុទ្ធនាយគឺជាក្រឹត្យបុរាណជិត
ហើយទោះបីជានប្បើកុនសោរកំពុងបុរាណសម្បត្តិសម្រាប់សម័យរបស់ទ្រង់ក៏ដោយ តាមពិតទៅ
ទ្រង់កំពុងគំណាងឲ្យក្រឹត្យចុងក្រោយនៃសហភាពបិតាគន្លងចុងក្រោយ។ ក្រឹត្យ
នោះគឺជាក្រឹត្យបុរាណជិតដដែលគួរមានអនុវត្តបន្ទាប់ពីពេលសាកល្បងមានបិទបញ្ចប់
ប៉ុន្តែមិនដដែលគួរមានអនុវត្តពិតប្រាកដប្រជានឹងបុរាណសុត្ររបស់ព្រះឡើយ។

ដូចនេះ ខ្ញុំចង់ចេញព្រះរាជក្រឹត្យថា គ្រប់ជនជាតិ សាសន៍ និងភាសាទាំងអស់
ដដែលនិយាយអ្វីមួយខុសគ្នាទៅនឹងព្រះនៃសាធារណៈ មសោក និងអាបខេនកេរ្តិ៍
នឹងគួរកាត់ជាបំណក្ស ហើយផ្ទុះរបស់ពួកគេនឹងគួរផ្ទុះឲ្យទៅជាគំនរលាមក
ដូចគ្នាមានព្រះឯណាផ្តល់ទៀតដដែលអាចរងនោះមានដូចនេះឡើយ។ បន្ទាប់មក
ស្ថិតចម្លងលើកតម្កល់ពីសាធារណៈ មសោក និងអាបខេនកេរ្តិ៍
នៃក្នុងខេត្តហាបឡីន។ ដានីយ៍លេខ ៣២៩, ៣០។

ឥឡូវនេះ យើងមានកត់ត្រានូវអ្វីគ្រប់គ្នានៃដំណាក់កាលដំបូងនៃសៀវភៅដានីយ៍លេខ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការពិចារណារបស់យើងអំពីជំពូកទីបួន និងទីប្រាំ
ដដែលស្ថិតក្នុងគោលការណ៍ទំនាយនៃ “ផ្ទុះមុតឯទៀត ហើយពង្រីកបន្តិចម្តងៗ”។
ជំពូកទីបួននៃសៀវភៅដានីយ៍លេខ កំណត់ត្រា 1798 និងការចាប់ផ្តើមនៃសៀវភៅដានីយ៍លេខ
ហើយជំពូកទីប្រាំនៃសៀវភៅដានីយ៍លេខ កំណត់ត្រាបង្អស់នៃអារិយធម៌
និងចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅដានីយ៍លេខ នៃពេលវេលានិយាយដូចជានាគ។ ជំពូកទាំងពីរនេះ
គួរយកមកគ្រប់គ្រង “បន្ទាត់លើបន្ទាត់” ជាមួយនឹងជំពូកដំបូង
ដើម្បីបិទបញ្ចប់នូវការសម្រេចបាននូវសោយរបស់ទេវតាទាំងបី។ ដោយសារការពិតនេះ
យើងនឹងកំណត់និយមន័យនៃគោលការណ៍ “បន្ទាត់លើបន្ទាត់”
យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នជាមុនសិន។

យើងនឹងបន្តនៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«បលេសសុសារ មានទទួលឱកាសជាច្រើន ដើម្បីស្ថិត
និងបុរាណិកតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ គាត់មានយើងជីវិតរបស់ខ្លួន គឺនប្បើកុនសោរ
គួរមានបណ្តាញចេញពីសង្គមមនុស្ស។ គាត់មានយើងបញ្ចេញ
ដដែលស្ថិតចម្លងអំពីអំពីនោះ
គួរមានដកយកទៅដោយព្រះអង្គគង់លើបន្ទាត់បុរាណ។
គាត់មានយើងស្ថិតចម្លងគួរមានដេញចេញពីគំនិតរបស់ខ្លួន
ហើយគួរមានផ្ទុះឲ្យទៅជាសហព័ន្ធរបស់សក្តារព្រះនៃទីវាល។ ប៉ុន្តែ
សេចក្តីសុឡាញ់របស់បលេសសុសារចំពោះការកម្ពុសានុគ
និងការលើកតម្កល់ពីខ្លួនឯង
មានលុបបំបាត់មធ្យោបាយនៃគាត់មិនគួរតែភ័យចង្អុលឡើយ;

ហើយគាត់បានបុរេវិវត្តអំពីហេតុផលនិងអំពើទាំងនោះ
ដដែលបាននាំឲ្យមានការជំនុំជម្រះដ៏ច្បាស់លាស់លើនិក្ខេបនិយម។
គាត់បានខុះខុជាយឱកាសទាំងឡាយដែលបានប្រទានឲ្យគាត់ដោយព្រះគុណ
ដោយមិនអំពើបុរេវិវត្តឱកាសដែលស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់គាត់
សម្រាប់ការសុគាល់សច្ចកិច្ចឲ្យបានច្បាស់។ «តើឧក្រិដ្ឋធុរ្យកម្មអ្វី
ដើម្បីឲ្យបានសងគុណ?» ជាសំណួរមួយ ដែលស្ថិតចម្លងមហិមាប៉ុន្មានលើកខ្លះនោះ
បានរំលងកាត់ទៅដោយភាពព្រងើយកន្ទុកឆ្ងាយ។ Bible Echo, April 25, 1898.